

Sygn. akt V CSK 558/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko M. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Gospodarczego w K.

z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt XIX Ga [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. radcy prawnemu M. G. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Pozwany M. W. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 lutego 2015 r., w którym oddalono apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 23 kwietnia 2014 r. (k. 175 i n. akt sprawy). W wyroku tym zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 62.037,29 zł, a w pozostałej części powództwo oddalono. Należność ta obejmowała cenę zakupionego u powoda towaru.

W skardze kasacyjnej pozwanego podnoszono zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 60 k.c., 65 § 1 k.c., art. 498 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 499 k.c. Skarżący wnosił o uchylenie wyroku w zaskarżonej części (też co do punktów 1 i 2 wyroku Sądu Okręgowego).

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wyjaśniał, że skarga jest oczywiście uzasadniona, a oczywistość ta wyraża się poprzez naruszenie przez Sąd drugiej instancji przepisów art. 60 k.c. w zw. z art. 65 § 1 i § 2 k.c., tj. dokonanie wykładni oświadczeń woli stron sprzecznie z zasadami dokonywania wykładni takich oświadczeń w powołanych przepisach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po analizie treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, uzasadnienia skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej motywacji o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 11 k.p.c. Skarga kasacyjna nie może być bowiem uznana jako oczywiście uzasadniona. W świetle ustaleń faktycznych dokonanych przez Sądy meriti można było stwierdzić, że były podstawy do przyjęcia, iż nie doszło ostatecznie do sprzedaży samochodu, ale strony zawarły umowę ustną, z której powód się wywiązał. Umowa ta mogła być kwalifikowana właśnie jako umowa użyczenia w rozumieniu art. 710 k.c. W związku z tym nie mogło powstać także roszczenie pozwanego wobec powoda i tym samym nie było podstaw do podnoszenia zarzutu potrącenia (art. 498 k.c.).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 12, 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).